

ประกาศกระทรวงพาณิชย์
เรื่อง การกำหนดเงื่อนไขควบคุมกิจการคลังสินค้า
พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๓ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๕ และข้อ ๒๓ แห่งประกาศของ
คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๑๕ ว่าด้วยการควบคุมกิจการ
ค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

*ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกเงื่อนไขควบคุมกิจการคลังสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๖ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม
พ.ศ. ๒๕๒๖

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือ
บริษัทมหาชนจำกัดตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด

“ผู้ประกอบการคลังสินค้า” หมายความว่า บริษัทที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบ
กิจการคลังสินค้า

“กิจการคลังสินค้า” หมายความว่า การรับทำการเก็บรักษาสินค้าหรือการรับทำการ
เก็บรักษาสินค้าและให้บริการเกี่ยวกับสินค้าอื่น เพื่อบำเหน็จเป็นทางการค้า ไม่ว่าบำเหน็จนั้นจะ
เป็นเงิน ค่าตอบแทน หรือประโยชน์อื่นใด

“คลังสินค้า” หมายความว่า สถานที่ที่จัดให้มีไว้เพื่อกิจการคลังสินค้าตามหลักเกณฑ์ที่
กำหนด

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานแห่งใหญ่ หรือสำนักงานสาขาของผู้ประกอบ
กิจการคลังสินค้า

ข้อ ๔ ประกาศนี้มีให้ใช้บังคับแก่

(๑) องค์การของรัฐบาลซึ่งประกอบกิจการคลังสินค้า

(๒) สหกรณ์ซึ่งประกอบกิจการคลังสินค้า

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๓๘ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๓๕

หมวด ๑ การจัดตั้งและการขออนุญาต

ข้อ ๕ การประกอบกิจการคลังสินค้าจะกระทำได้อต่อเมื่อได้จดทะเบียนเป็นบริษัท และได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการคลังสินค้าแล้ว

การยื่นคำขอจดทะเบียนตั้งเป็นบริษัทตามวรรคหนึ่ง จะกระทำได้อต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีก่อน ในการให้ความเห็นชอบ รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขบังคับให้ปฏิบัติตามที่เห็นสมควรก็ได้

การยื่นคำขอรับความเห็นชอบตามวรรคสอง ให้กระทำตามแบบ ค.ส.๑ ท้ายประกาศนี้ สำหรับกรุงเทพมหานครให้ยื่นต่อกรมการค้าภายใน ส่วนจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานครให้ยื่นต่อสำนักงานพาณิชย์จังหวัด

เมื่อได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีตามวรรคสองแล้ว ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนตั้งบริษัทภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับความเห็นชอบ และให้ยื่นคำขออนุญาตประกอบกิจการคลังสินค้าภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่จดทะเบียนเป็นบริษัทแล้ว

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขออนุญาตไม่อาจปฏิบัติตามระยะเวลาที่กำหนดในวรรคสี่ได้ให้ยื่นคำร้องขอต่ออธิบดีกรมการค้าภายใน โดยแสดงเหตุผลและความจำเป็นก่อนสิ้นระยะเวลาดังกล่าว ในการนี้อธิบดีกรมการค้าภายในจะมีคำสั่งขยายระยะเวลาตามที่เห็นสมควรก็ได้

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอรับความเห็นชอบหรือผู้ยื่นคำขออนุญาตไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาตามวรรคสี่หรือวรรคห้า ให้ถือว่าผู้นั้นไม่ประสงค์ที่จะประกอบกิจการคลังสินค้าและให้ออธิบดีกรมการค้าภายในจำหน่ายคำขอนั้นเสีย

ข้อ ๖ การยื่นคำขออนุญาตประกอบกิจการคลังสินค้าตามข้อ ๕ ให้กระทำตามแบบ ค.ส. ๒ ท้ายประกาศนี้ สำหรับกรุงเทพมหานครให้ยื่นต่อกรมการค้าภายใน ส่วนจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานครให้ยื่นต่อสำนักงานพาณิชย์จังหวัดพร้อมทั้งส่งเอกสารดังต่อไปนี้

(๑) หนังสือรับรองของนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทแสดงรายชื่อกรรมการหรือกรรมการผู้มีอำนาจลงชื่อแทนบริษัท ทุนจดทะเบียน ที่ตั้งสำนักงานใหญ่

(๒) สำเนาหนังสือบริคณห์สนธิ

(๓) สำเนาข้อบังคับของบริษัท

(๔) สำเนาทะเบียนผู้ถือหุ้น

(๕) แบบสัญญาเก็บของในคลังสินค้า แบบใบรับของและแบบประทวนสินค้า

(๖) สำเนาระเบียบข้อบังคับ หรือเงื่อนไขต่างๆ ของบริษัทเกี่ยวกับกิจการคลังสินค้า

(ถ้ามี)

(๗) เอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ในคลังสินค้า

นอกจากนี้ ให้แจ้งจำนวน ขนาด สถานที่ตั้งคลังสินค้า ตลอดจนชื่อ ประวัติ ทางการเงินและคุณภาพของกรรมการและผู้สอบบัญชีด้วย

เอกสารตาม (๒) (๓) และ (๔) ต้องให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่รับรองว่าเป็น เอกสารที่ได้ทำขึ้นโดยถูกต้อง

ในกรณีที่รัฐมนตรีกำหนดเงื่อนไขตามข้อ ๕ วรรคสอง ผู้ยื่นคำขอต้องส่งหลักฐาน ว่าได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้นแล้วอีกด้วย

ข้อ ๖ เมื่ออธิบดีกรมการค้าภายในได้รับคำขออนุญาตประกอบกิจการคลังสินค้าและ พิจารณาเห็นสมควรอนุญาตให้นำเสนอรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุญาต เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ให้อธิบดีกรมการค้าภายในออกใบอนุญาตเป็นสำคัญตามแบบ ค.ศ. ๓ ท้ายประกาศนี้

ถ้าใบอนุญาตประกอบกิจการคลังสินค้า ชำรุด สูญหาย ถูกทำลาย หรือมีการ เปลี่ยนแปลงรายการใดๆ ให้ผู้ประกอบกิจการคลังสินค้านำคำขอรับใบแทนอนุญาตภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ใบอนุญาตชำรุด เสียหาย ถูกทำลาย หรือ เปลี่ยนแปลงรายการนั้นตามแบบ ค.ศ. ๔ ท้ายประกาศนี้

ให้ผู้ประกอบกิจการคลังสินค้าแสดงใบอนุญาตประกอบกิจการคลังสินค้าหรือใบแทน ใบอนุญาตไว้ ณ สำนักงานของผู้ประกอบกิจการคลังสินค้า ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย

ข้อ ๗ ผู้ประกอบกิจการคลังสินค้าต้องมีทุนที่ชำระแล้วไม่ต่ำกว่าห้าล้านบาท และต้องมี คลังสินค้าตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดและเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเอง

คลังสินค้าตามวรรคหนึ่งต้องมีลักษณะและสภาพตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) โครงสร้างต้องมีลักษณะมั่นคงแข็งแรง

(๒) ฝาผนังต้องทำด้วยอิฐ หรือคอนกรีตบล็อก หรือคอนกรีตเสริมเหล็ก หรือวัสดุ ที่มีความแข็งแรง ทนทาน จรดหลังคาโดยมีช่องลมซึ่งมีลวดตาข่ายหรือวัสดุอื่นที่กันสัตว์ได้พอควร

(๓) หลังคาต้องมุงด้วยกระเบื้องหรือสังกะสี หรือวัสดุที่มีความแข็งแรงทนทาน

(๔) ประตูต้องทำอย่างมั่นคงแข็งแรง และมีความปลอดภัย

(๕) ภายในอาคารต้องมีพื้นที่เก็บสินค้านี้อัตโนมัติเป็นที่โล่งติดต่อกันไม่น้อยกว่า สองร้อยตารางเมตร

(๖) พื้นต้องทำด้วยคอนกรีตเสริมเหล็กสามารถรับน้ำหนักได้ไม่น้อยกว่าสามเมตรกตัน ต่อหนึ่งตารางเมตร

(๗) คลังสินค้าจะต้องเป็นเอกเทศและไม่ปะปนกับกิจการอื่น

(๘) ป้ายชื่อต้องจัดให้มีไว้ที่คลังสินค้า มีขนาดพอสมควรที่สามารถมองเห็นได้ โดยชัดเจนและติดตั้งไว้เป็นการถาวร

(๙) ต้องมีทางเข้าออกคลังสินค้า โดยสะดวกทั้งทางบกและหรือทางน้ำ

(๑๐) วัสดุหรืออุปกรณ์ที่ใช้สำหรับป้องกันอัคคีภัยต้องจัดให้มีอย่างเพียงพอ

เมื่อมีเหตุอันสมควร รัฐมนตรีจะพิจารณาเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ตามวรรคสอง ให้สอดคล้องกับสภาพสินค้าเป็นรายๆ ไปก็ได้

ข้อ ๕ สำนักงานของผู้ประกอบกิจการคลังสินค้าต้องมีลักษณะและสภาพตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องแยกสำนักงานให้เป็นสัดส่วนโดยเฉพาะเพื่อกิจการคลังสินค้า
- (๒) ต้องจัดให้มีอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงานเป็นของตนเองอย่างเพียงพอ
- (๓) ป้ายชื่อสำนักงาน

(ก) กรณีอาคารเอกเทศ ต้องจัดให้มีป้ายชื่อติดตั้งไว้หน้าสำนักงานเป็นการถาวร ซึ่งสามารถแลเห็นได้โดยถนัดชัดเจนและอ่านได้ง่าย

(ข) กรณีใช้อาคารซึ่งเป็นสำนักงานรวม ต้องจัดให้มีป้ายชื่อไว้เป็นการถาวรที่ป้ายรวมและหน้าสำนักงาน ซึ่งสามารถแลเห็นได้โดยถนัดชัดเจนและอ่านได้ง่าย

เมื่อมีเหตุอันสมควร รัฐมนตรีจะพิจารณาเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่งก็ได้

ข้อ ๑๐ ผู้ประกอบกิจการคลังสินค้าอาจมีสาขาได้ แต่ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี ในการอนุญาตรัฐมนตรีจะอนุญาตโดยมีเงื่อนไขก็ได้ และให้นำข้อ ๗ วรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม

คำขออนุญาตมีสาขาให้กระทำตามแบบ ก.ส. ๕ ท้ายประกาศนี้ สำหรับกรุงเทพมหานครให้ยื่นต่อกรมการค้าภายใน ส่วนจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานครให้ยื่นต่อสำนักงานพาณิชย์จังหวัด

หมวด ๒

เงื่อนไขในการดำเนินงาน

ข้อ ๑๑ ผู้ประกอบกิจการคลังสินค้าจะดำเนินกิจการได้เฉพาะเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) รับฝากสินค้าโดยผู้ประกอบกิจการคลังสินค้าได้รับเงินค่าตอบแทน หรือประโยชน์อื่นใด ในการรับฝากสินค้านี้ให้นำประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๓ ลักษณะ ๑๔ ว่าด้วยเก็บของในคลังสินค้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๒) ให้ผู้ฝากกู้ยืมเงินโดยเอาสินค้าที่ฝากไว้นั้น จำนำไว้เป็นประกันแก่ผู้ประกอบกิจการคลังสินค้า โดยผู้ประกอบกิจการคลังสินค้าได้รับดอกเบี้ยหรือประโยชน์อื่นใดเป็นค่าตอบแทน

(๓) ให้บริการด้านความเย็นเพื่อเก็บรักษาสินค้า รับอบพืชเพื่อลดความชื้น กระเทาะ ถัด ผสม หรือด้วยกรรมวิธีอื่นอย่างอื่น เพื่อประโยชน์ของผู้ฝาก โดยผู้ประกอบกิจการคลังสินค้าได้รับค่าตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใด

(๔) ระยะเวลาซื้อขาย แลกเปลี่ยน เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ คุ้ม ยืม จำนอง จำนำ เพื่อประโยชน์ในการประกอบกิจการคลังสินค้า

การให้เช่าคลังสินค้าทั้งหมดจะกระทำมิได้ แต่การให้เช่าคลังสินค้าบางส่วน จะกระทำต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมการค้าภายในก่อน

(๕) ระยะเวลาใด ๆ ตามแบบพิธีการเกี่ยวกับการศุลกากร การนำเข้า การส่งออก การขนส่งสินค้าและอาจจัดให้มีการประกันภัยซึ่งสินค้าที่ตนพึงกระทำตามสัญญาเก็บของในคลังสินค้าก็ได้ ทั้งนี้ ในการกระทำการดังกล่าวผู้ประกอบการคลังสินค้าต้องได้รับมอบอำนาจเป็นหนังสือ ลงวันที่ เดือน ปี และลายมือชื่อผู้ฝาก หรือผู้สัถกหลังโดยถูกต้อง

(๖) นำเงินที่ได้รับไปลงทุนหาผลประโยชน์ ดังต่อไปนี้

(ก) ชื่อหลักทรัพย์ของรัฐบาลไทย

(ข) ชื่อหลักทรัพย์ขององค์การรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจที่รัฐบาลค้ำประกัน

(ค) ถิ่นหุ้นในบริษัทอื่น โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการของบริษัท

เงินที่นำไปลงทุนหาผลประโยชน์ตาม (ก) และ (ข) ต้องไม่น้อยกว่าร้อยละสิบห้า ของทุนที่ชำระแล้วและทุนสำรองของบริษัท และเงินที่นำไปลงทุนตาม (ค) ต้องไม่เกินร้อยละสิบห้า ของทุนที่ชำระแล้วและทุนสำรองของบริษัท แต่เงินที่นำไปลงทุนตาม (ก) (ข) และ (ค) รวมกันต้อง ไม่นเกินร้อยละสามสิบของทุนที่ชำระแล้วและทุนสำรองของบริษัท

ข้อ ๑๒ ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการคลังสินค้ากระทำการดังต่อไปนี้ คือ

(๑) ลดทุนโดยมิได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรี

(๒) ฝากเงินสดไว้ที่อื่น นอกจากธนาคารหรือบริษัทเงินทุน

(๓) ซื้อหรือมีไว้เป็นประจำซึ่งอสังหาริมทรัพย์ เว้นแต่เป็นการซื้อหรือมีไว้เพื่อ ประกอบกิจการคลังสินค้า หรือสำหรับใช้เพื่อสวัสดิการของพนักงานและลูกจ้างของบริษัทตามสมควร

(๔) รับทำการเก็บรักษาสินค้าของผู้อื่น โดยทำสัญญาเก็บของในคลังสินค้า หรือ ออกใบรับของคลังสินค้า หรือประหวนสินค้าโดยไม่มีลายมือชื่อของผู้จัดการในฐานะ นายคลังสินค้าตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้จัดการ

(๕) รับจำนำสินค้าของบริษัทในเครือเดียวกันตามประมวลรัษฎากร หรือสินค้า ของผู้จัดการหรือกรรมการของผู้ประกอบกิจการคลังสินค้าไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม

การรับจำนำสินค้าโดยทางอ้อม ให้หมายความรวมถึงกรณีดังต่อไปนี้ คือ

(ก) รับจำนำสินค้าของบริษัทอื่นซึ่งบุคคลดังกล่าวเป็นผู้จัดการหรือกรรมการ หรือเป็นผู้ถือหุ้นจำนวนตั้งแต่ร้อยละห้าสิบขึ้นไป หรือ

(ข) รับจำนำสินค้าของห้างหุ้นส่วนสามัญที่บุคคลดังกล่าวเป็นหุ้นส่วนหรือ

(ค) รับจำนำสินค้าของห้างหุ้นส่วนจำกัดที่บุคคลดังกล่าวเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ หรือเป็นหุ้นส่วนจำพวกไม่จำกัดความรับผิดชอบ

(๖) ออกใบรับของคลังสินค้าใหม่ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนเมื่อผู้ประกอบการคลังสินค้ายังไม่ได้ยกเลิกใบรับของคลังสินค้าเดิม เว้นแต่ใบรับของคลังสินค้าเดิมนั้นสูญหายหรือถูกทำลาย

(๗) ออกใบรับของคลังสินค้าหรือประทวนสินค้า โดยไม่ต้องตรงตามความจริง

ข้อ ๑๓ เมื่อมีการแก้ไขเพิ่มเติมหนังสือบริคณห์สนธิ หรือข้อบังคับของบริษัท หรือแต่งตั้งเปลี่ยนแปลงกรรมการหรือผู้จัดการ หรือมอบอำนาจให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดกระทำการแทนผู้จัดการ ให้ผู้ประกอบการคลังสินค้าแจ้งเป็นหนังสือพร้อมหลักฐานเกี่ยวกับการนั้น ต่ออธิบดีกรมการค้าภายใน ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันแก้ไขเพิ่มเติม แต่งตั้ง เปลี่ยนแปลง หรือมอบอำนาจแล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๔ การเปลี่ยนแปลงสถานที่ตั้งสำนักงานของบริษัท หรือเปลี่ยนแปลงจำนวน ขนาด ลักษณะและสภาพ หรือสถานที่ตั้งคลังสินค้า ให้ผู้ประกอบการคลังสินค้าแจ้งเป็นหนังสือพร้อมหลักฐานเกี่ยวกับการนั้น ต่ออธิบดีกรมการค้าภายใน ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันเปลี่ยนแปลงแล้วเสร็จ

ข้อ ๑๕ กรรมการของผู้ประกอบการคลังสินค้าต้องถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนหุ้นที่จดทะเบียน

ข้อ ๑๖ ให้ผู้ประกอบการคลังสินค้าแจ้งชนิดและปริมาณสินค้าที่รับเข้ามาและส่งออกไปจากคลังสินค้าต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นประจำทุกเดือนภายในวันที่ ๗ ของเดือนถัดไปตามแบบ ค.ส. ๖ ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๑๗ ให้ผู้ประกอบการคลังสินค้าจัดให้มีการตรวจสอบสินค้าทั้งหมดที่เก็บไว้ในคลังสินค้าอย่างน้อยปีละสองครั้ง คือในเดือนมิถุนายนและเดือนธันวาคม และต้องแจ้งวันทำการตรวจสอบเป็นหนังสือให้ผู้ฝาก บรรดาเจ้าหน้าที่ของผู้ฝาก และพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เพื่อให้ผู้ฝากหรือเจ้าหน้าที่ของผู้ฝากและพนักงานเจ้าหน้าที่มาดูแลการตรวจสอบได้ ถ้าหากมีความประสงค์เช่นนั้น และผู้ประกอบการคลังสินค้าต้องให้ความสะดวกตามสมควรแก่บุคคลดังกล่าวในการดูแลการตรวจสอบ

ข้อ ๑๘ ให้ผู้ประกอบการคลังสินค้าจัดให้มีบัญชีแสดงการรับและจ่ายทั้งสิ้นเกี่ยวกับกิจการคลังสินค้า บัญชีคุมสินค้าที่ทำการเก็บรักษาและบัญชีอื่นๆ ที่จำเป็นให้เรียบร้อยและถูกต้องพร้อมที่จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้ตลอดเวลา

ข้อ ๑๙ ให้ผู้ประกอบการคลังสินค้าส่งรายงานประจำปีแสดงฐานะการเงินและกิจการของบริษัทสำหรับรอบปีปฏิทินที่ล่วงมาแล้วต่ออธิบดีกรมการค้าภายใน ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทินตามแบบ ค.ส. ๗ ท้ายประกาศนี้

ถ้าปรากฏว่ารายงานประจำปีที่ตั้งตามวรรคหนึ่ง ไม่ถูกต้องหรือมีรายการไม่ครบถ้วนบริบูรณ์ ให้อธิบดีกรมการค้าภายในมีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้อง หรือครบถ้วนบริบูรณ์ภายในระยะเวลาที่กำหนดก็ได้ ถ้าผู้ประกอบการคลังสินค้ามิได้ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ประกอบการคลังสินค้าไม่ได้ส่งรายงานประจำปีตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๒๐ เมื่ออธิบดีกรมการค้าภายในเห็นสมควรจะสั่งให้ผู้ประกอบการคลังสินค้าส่งรายงานหรือเอกสารใด ๆ เกี่ยวกับฐานะการเงินหรือกิจการของบริษัทต่ออธิบดีกรมการค้าภายในเมื่อใดก็ได้ โดยให้กำหนดระยะเวลาที่ผู้ประกอบการคลังสินค้าจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งนั้นไว้ด้วย

ในกรณีที่ผู้ประกอบการคลังสินค้าไม่อาจปฏิบัติตามระยะเวลาที่กำหนดในวรรคหนึ่งได้ ให้ยื่นคำร้องขอต่ออธิบดีกรมการค้าภายใน เมื่อมีเหตุอันสมควรอธิบดีกรมการค้าภายในจะมีคำสั่งขยายระยะเวลาให้ก็ได้

ข้อ ๒๑ เมื่อปรากฏว่าผู้ประกอบการคลังสินค้าใดมีฐานะการเงินที่ไม่มั่นคงหรือการดำเนินงานอยู่ในลักษณะอันอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ฝาก อธิบดีกรมการค้าภายในมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบการคลังสินค้านั้นดำเนินการแก้ไขฐานะ หรือการดำเนินงานให้เป็นไปตามมาตรฐานการประกอบธุรกิจโดยปกติภายในระยะเวลาที่อธิบดีกรมการค้าภายในกำหนด

ข้อ ๒๒ ผู้ประกอบการคลังสินค้าใดประสงค์จะเลิกประกอบกิจการคลังสินค้าให้แจ้งเป็นหนังสือต่ออธิบดีกรมการค้าภายในล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหกสิบวันก่อนวันเลิกประกอบกิจการ

ข้อ ๒๓ เมื่อมีเหตุอันสมควร รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดค่าบำเหน็จในการรับทำการเก็บรักษาสินค้าหรือในการให้บริการเกี่ยวกับสินค้าก็ได้

ข้อ ๒๔ เมื่อผู้ประกอบการคลังสินค้ากระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบการคลังสินค้าเลิกกิจการและเพิกถอนใบอนุญาตได้ คือ

(๑) ผ่าฝืนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามประกาศข้อ ๗ วรรคสาม ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ ข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐ ข้อ ๒๑ ข้อ ๒๒ หรือ ข้อ ๒๓ หรือ

(๒) ไม่ดำเนินกิจการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอนุญาตหรือหยุดดำเนินการติดต่อกันเกินกว่าร้อยแปดสิบวัน โดยมีได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมการค้าภายใน หรือ

(๓) ดำเนินการตามคำสั่งของอธิบดีกรมการค้าภายในที่สั่งตามข้อ ๒๑ แล้วแต่ฐานะทางการเงินหรือการดำเนินงานก็ยังไม่ได้มาตรฐานการประกอบธุรกิจโดยปกติ

ข้อ ๒๕ คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งไปยังผู้ประกอบการคลังสินค้า ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต จะขอใบอนุญาตประกอบกิจการคลังสินค้าที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๓

แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๒๖ ให้บุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๑๕ เฉพาะกิจการคลังสินค้า โดยให้มีอำนาจเฉพาะท้องที่ที่กำหนด คือ

(๑) ในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร

(ก) อธิบดีกรมการค้าภายใน

(ข) รองอธิบดีกรมการค้าภายใน

(ค) ข้าราชการกรมการค้าภายในซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป

(๒) ในเขตท้องที่จังหวัดนั้นๆ

(ก) พาณิชย์จังหวัด

(ข) ข้าราชการสังกัดกระทรวงพาณิชย์ในสำนักงานพาณิชย์จังหวัด ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป

หมวด ๔

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๗ ให้ผู้ที่ดำเนินการประกอบกิจการคลังสินค้าซึ่งได้รับอนุญาตประกอบกิจการคลังสินค้าอยู่ก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ยังคงเป็นผู้ประกอบกิจการคลังสินค้าตามประกาศนี้อยู่ต่อไป

ข้อ ๒๘ คำขอรับความเห็นชอบและคำขออนุญาตประกอบกิจการคลังสินค้า ซึ่งได้ยื่นไว้แล้วตามเงื่อนไขควบคุมกิจการคลังสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๖ ก่อนวันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับให้ถือว่าเป็นคำขอรับความเห็นชอบและคำขออนุญาตประกอบกิจการคลังสินค้าตามประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๓๕

อมเรศ สีลาอ่อน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์